

GAZDASÁGI Aktualitások

I. Évfolyam 5. szám

1991. június

A becsúkhhoz sok, a működéshez kevés.

Mire elég és mire nem az a pénz, amit a közoktatásra fordítanak?

"Nincs veszélyben és nincs padlón a közoktatás, mint ahogy azt néhányan ma állítják.", mondja a tárca minisztere egyik napilapunk riporterének néhány nappal ezelőtt. Nincs padlón, mert már annak is alatta van. Ezt azonban úgy érzem bizonyítani is kellene.

A közoktatás megítélése, a ráfordított anyagi források mértéke és aránya évtizedek óta slágertéma. Nemzetközi összehasonlításokat és ennek alapján vészjeleket adott a szakma, között a sajtó. Az 1978-as oktatási reform, az 1985-ös oktatási törvény ma is korszerű előírásai éppen a pénztelenségen buktak meg.

Az oktatásra fordított pénz vizsgálatában külön kell választani a bérjellegű kiadásokat és a működtetés költségeit. Ugyanis ebben a vonatkozásban nagyon szigorú előírások voltak korábban. Az állam védte a működési költségeket, abból nem lehetett bért fizetni, az érdekvédelem védte a bért, abból nem lehetett krétát venni. (Az első korlátozás ma is érvényes, de csak az. Lehet, hogy ez az érdekvédelem mai helyzetét mutatja?) Nem célozom a bérhelyzet értékelése, bár a "pedagógustársadalom" minősége elsősorban ezzel függ össze.

A működés feltételeiről egy iskola - a 3.sz. Általános Iskola - tízkériben kívánok szólni. A helyzet kis eltérésekkel bármelyik iskolára vonatkozik, tehát általános érvényű. Amikor azt mondom, hogy az iskolák rossz anyagi helyzetben vannak, csak akkor érthető, ha azt is megfogalmazom, hogy mihez képest rossz ez a helyzet. Rossz az oktatással kapcsolatos társadal-

mi elvárásokhoz képest, de ez nehezen érhető tetten. Rossz az Európával való összehasonlításban, bár néhány még nálunk is rosszabb helyzetben lévő országot is találhatunk tőlünk keletre /Más viszonylatban, pl. Etiópiával vagy Zambiával szemben akár büszkének is lehetünk/. Rossz a helyzet önmagunkkal történő összehasonlításban is. Csak négy évet menjünk vissza, 1987-hez hasonlítsuk mai önmagunkat. 1987-ben a mi iskolánk fenntartására (bér nélkül) valamivel több, mint 5 és fél millió forintot költött a város. Ebben az összegben nem volt semmi különleges dolog, a "kiakudott" működési költség 9 és fél millió alatt van Egész pontosan a növekedés 68,5% a négy év alatt. Ugyanebben az időben az infláció mértékére 1978-ban 20%-ot, majd ezt követő években 25-30% és 32%-ot számolva (ki-ki ítélje meg, hogy mennyire közelítenek ezek a számok a valósághoz) a működés költségei több, mint 2 és félszeresére nőttek. A mai 9 millió a boltban csak kétharmadát éri a négy évvel ezelőtti 5 és fél milliárdnak. És ezt a keretet csökkentette még 5%-kal /kerekben fél millióval/ az önkormányzat Költségvetési Rendelete.

Nemrégén a magyar sajtó azzal foglalkozott, hogy az egyik pesti egyetemen a hallgatók a tanszéken igényelhetek WC-papírt, ahol személyesen átvehették a pillanatnyi szükségletet. Nem merem leírni, hogy hasonló ügyben milyen akciót kellett leállítanom nálunk. De azt már igen, hogy fél, kivételes esetben egész kréta a porció egy-egy órára.

Rettegünk attól, hogy elromlik valami. Nem biztos, hogy volna pénziünk a javítás-

ra. Ma fel sem merül, hogy valamivel fejlesszük az oktatás eszközeit. Négy éve a szalagos magnók egy részét ki tudtuk cserélni kazettásra (szegény Unitrák 10-15 év alatt alaposan elhasználódtak), tudtuk, ha minimálisan is fejleszteni számítógépparkunkat, az esedékes karbantartásokat is elvégeztettük. Ma a fejlesztés annyi, hogy két rossz írásvetítőtől próbálunk egy használható csinálni, a járatott szakmai folyóiratok harmadát visszamondtuk, így valami azért maradt is.

Valahol kitalálták, hogy Magyarországon egy általános iskolás oktatására 1991-ben 30.000.-Ft szükséges. (Vagy ennyi maradt a többi tárca igényeinek kielégítése után?). Ezt a város kiegészítette nagyjából 6.000.-Ft.-tal. Teljes meggyőződéssel mondhatom, hogy a 36.000.-Ft a becsúkhhoz sok, a működéshez kevés.

A jelenlegi helyzet az önkormányzatokat arra inspirálja, a közoktatás eddig általmi költségéből áthárítson a szülőkre. (lásd. napközis térítési díjak emelése áprilistól). Hol van ennek a lehetőségnek a határa? Nem léptük máris túl?

Nemcsak szavakban kellene megfogalmazni, hogy az oktatás stratégiai ágazat, hogy a kiművelt emberfők sokasága visz közelebb bennünket Európához. Készül az új Oktatási Törvény, ami át fogja alakítani a jelenlegi iskolai szerkezetet, készül a Nemzeti Alaptanterv, az általános érvényű új vizsgarendszer. Mindehhez sok pénz kell majd. De addig ne tegyük tönkre a mai iskolarendszert!

-KT-

Ez a Demokrácia?

Várpalota Városi Önkormányzati Képviselőtestülete a demokrácia és az önmegvalósítás jegyében megadta a lehetőséget az érdekelteknek, a településrészi önkormányzatoknak, hogy megválasszák saját vezetőjüket s ezt követően javaslatot tegyenek jóváhagyásra a városi képviselőtestületnek.

Megtörtént.

Insztin jelölték, választották, a városi testület jóváhagyta, az elnök dr. Nagy Tibor lett. Pétfürdőn a részönkormányzat 7:2 arányban megválasztotta Angyal Péternét. Ezután jött a meglepetés! A péti döntést a városi képviselőtestület nem hagyta jóvá.

Miért? Talán az igazi okot soha nem tudjuk meg.

Pártérdek? Személyes ellentétek?

Vagy a demokráciában ennek így kell lennie?

A demokráciában ennek így kell lennie?

-ga-

Gazdasági Aktualitások

Várpalotai Ipartestület

Szerkesztőség és Kiadóhivatal

Tisztelettel kérjük, hogy az 1991. május havi I. évfolyam 4. számában megjelent "Munkanélküliség" címmel leközölt cikket úgy helyesbítsék, hogy az elbocsátás nálunk nem folyamatos az csupán 7 főt érint ez év végéig.

Nemes Zsolt
Thuri György
Fogyasztási és Értékesítő
Munkásszövetkezet
elnök

A folyamatosságot nem vállalaton belül, hanem városi szinten értettük! Ezzel együtt köszönjük az észrevételt!

-a szerk-

Tulajdonos vagy munkavállaló

Ritkán fordul elő, amikor az érdekek mind makro- (nemzetgazdasági, állami), mind mikro- (azon belül is vállalkozási és munkavállalói) szinten is egybeesnek. (Bár az érdekek egybeesése mögött azonban - természetesen - más-más motivációk húzódnak meg.)

Ezek egyike például az MRP (Munkavállalói Résztulajdoni Program), melynek *filozófiája*:

"Az állam, a tulajdonosok és a munkavállalók érdekelttsége a munkavállalói tulajdonszerzés támogatásában."

(Dr. Lukács János
RÉSZ-VÉTEL ALAPÍTVÁNY)

Ilyen pénzsűke években igen kedvező hír, hogy tapasztalható egy törekvés, melynek egyik célkitűzése a lakosság széles körének tőketulajdonhoz, illetve ezáltal tőkejövedelemhez juttatása.

Igy tehát a munkavállaló érdekeltté válik mind a profitnak, mind a vagyonnak a növekedésében, nem csupán a bére emelkedésében.

Azonban felmerülhet néhány kérdés - azon túlmenően, hogy ezen érdekek (a természetesen fellépő feszültségekből kifolyólag) ellentétes hatása, eredménye, az egyénekben illetve azok vállalkozás szintű összességében miként fog hatni - az érdekelttség megteremtésével kapcsolatosan.

Igy többek között:

- A dolgozók profit illetve vagyonérdekeltté válnak, azonban közvetlenül általában csak költségbefolyásoló lehetőségük adott. Ráadásul a nemzetközi tendenciákat is figyelembe véve az általános költségek részaránya növekvő az összköltségeken belül, így a befolyásolás lehetősége csökken.
- Bár ez ellen hatnának tulajdonosi jogaik, azonban ezek általában a stratégiai célok befolyásolására, illetve meghozatalára hivatottak, abban az esetben ha a megfelelő tulajdoni részesedés a rendelkezésükre áll. (Ugyanis a vevő mun-

kavállalók résztulajdonosi jogokat /pl.: szavazati jog/ gyakorolhatnak a rájuk eső részvények, üzletrészek arányában.)

- Az érdekelttséghez megfelelő információnak is rendelkezésre kell állni, mely által a vállalkozáson belüli információs rendszer ki- illetve átalakítására (mely sokszor nem kis költséggel jár) is szükség van.
- Ezen információs rendszer működéséhez, az esetleges döntések meghozatalához, az érdekek érvényesítéséhez járul hozzá az MRP szervezet, melynek minimális alapítványi vagyoni értéke feltehetően nem szükséges, azonban mivel nem része a belső szervezetnek, így kérdéses, hogy a - természetesen - felmerülő költségei kit terhelnek.

Az érdekelttség megteremtésének lényeges eleme az anyagi motiváció (melyet a törlesztés lejártával az osztalék és a részvények, üzletrészek értékesítéséből származó árfolyamnyereség testesítené meg). Azonban ezzel kapcsolatosan is felmerülhet néhány kérdés, mint például:

- a részvények, üzletrészek vásárlásához milyen hitel vehető igénybe (ugyanis a jelenlegi hitelkondíciók mellett saját tőke bevonása is szükséges),
- a törlesztés a vállalkozás adózott eredményéből, illetve adományokból történhet: azonban mi történik akkor, ha ezen források nem elegendők a hitel törlesztéséhez,
- a dolgozók munkahely változtatása esetén milyen értéken, illetve értékelési elv alapján vásárolják vissza a részvényeket, üzletrészeket.

Mivel az MRP sem általános csodaszer, azért az előzőek ellenére is remélhető, hogy több helyen megvalósulnak az érdekeket fűtő remények.

K.A.

"Európában is kell lakni!"

A tarthatatlan lakáshelyzet miatt a kormány elkészítette a

"NEMZETI LAKÁSKONCEPCIÓ"-t

A kárpótlási törvény, az egyházi ingatlanok országos vitáinak árnyékában megint készült valami, amelyet újnak, nemzetinek és lakáskonceptciónak hívnak. Itt is érvényesült a kormány szerinti "demokratikus logika", csak azt a néhány millió embert felejtették el megkérdezni, akik érintettek az ügyben.

A társadalmi vita intézményének megszüntetése, az új lakáskonceptció esetleges bevezetése nem hallgathatja el a társadalom ezáltal is perifériára kényszerülő tömegeinek, generációinak felháborodását.

A "nemzeti lakáskonceptció" NEM AD VÁLASZT:

- » arra, hogy azok ... a széles tömegek, akik bérből és fizetésből élnek, és szerényen biztosított életfeltételeik mellett nem tudnak jelentős összeget megtakarítani - HOGYAN JUTNAK LAKÁSHOZ?
- » arra, hogy a gondoskodó polgári állam, amely a lakásellátás feladataiból kivonulni készül, hogyan biztosít EURÓPAI SZÍNVLONALAT ALAKHATÁSBAN?
- » arra, hogy MIÉRT NEM TÁMOGATJA A RÁSZORULÓ RÉTEGEKET az első lakásszerzésben és használatban?
- » arra, hogy a FORRÁS SZÜKÉBEN LÉVŐ ÖNKORMÁNYZATOK HOGYAN FOGLJÁK SEGÍTENI A RÁSZORULÓKAT?
- » arra, hogy a BÉRLAKÁSBAN ÉLŐK MIBŐL FOGLJÁK KI FIZETNI AZ ÚJABB LAKÁSHASZNÁLATI TERHEKET?
- » arra, hogy a BÉRBŐL ÉS FIZETÉSBŐL ÉLŐK HOGYAN TUDNAK NETTÓ JÖVEDELMÜKBŐL 25%-ot megtakarítani?
- » arra, hogy a lakáskonceptció a jelen, valamint a jövő - leendő - generációinak miért kell ESÉLYTELLENNEK, REMÉNYVESZÍTETNEK, A TÁRSADALOM MARGÓJÁRA SZORULÓNAK lennie?

Mit Kíván A Magyar Nemzet(i Lakástalan)?

- hogy a nemzeti lakáskonceptció nyújtson egyenlő esélyeket rövid és hosszú távon egyaránt minden társadalmi rétegnek lakáshelyzete javításához!
- hogy mindenkit anyagi helyzetétől függetlenül támogassanak és belátható időn belül garantálják az emberi lakhatás lehetőségét!
- hogy biztosítsanak előnyt a fiatal házaspár számára, adják meg részükre az indulási esélyt!
- hogy azt a súlyos méltánytalanságot, amely szerint központi rendelkezéssel megszüntették a fiatal házaspár korábban biztosított 1 500 000 Ft, egyszeri lakásépítési (-vásárlási) - vissza nem térítendő állami - támogatást állítsák vissza!
- hogy az állam is legyen szociálisan érzékeny, biztosítson elegendő pénzeszközt az önkormányzatoknak, vagy választása szerint közvetlenül támogassa a rászorulókat a lakáshasználatban!
- hogy az átlagban felére csökkent helyi önkormányzati támogatás pénzügyi kerete legalább az előző évi nagyságának megfelelő legyen!
- hogy a pénzintézetek ne csak piaci kamatra adjanak lakáshitelt, tegyék őket érdekeltté, hogy elfogadható előtakarékosság után kedvezményes hitellegességet biztosítsanak!
- hogy a lakásszektorban forgó pénzeszközök ugyanott kerüljenek ismételt felhasználásra!
- hogy a meglévő állami bérlakásállomány teljes egészében a helyi önkormányzatok tulajdonába kerüljön, amelyek e kérdésben teljes autonómiát kapjanak!
- hogy adjanak nagyobb támogatást az önként alakuló üzemeltetési- és bérlőközösségeknek!
- hogy a mindenkori lakbért a lakás értékéből és a valóságosan nyújtott üzemeltetési szolgáltatásból lehessen kiszámítani úgy, hogy a benne szociálisan lakók támogatást is kaphassanak!
- hogy a parlamenti előterjesztés előtt a nemzeti lakáskonceptció gondolatait az érintett, széles társadalmi rétegek vitassák meg, véleményüket adhassák közre!

Baloldali Ifjúsági Társulás
Várpalotai Ifjúsági Szövetség
Péti Ifjúsági Szervezet

Eddig a tömegközlekedés is politikai ügy volt!

-interjú Bebesi Istvánnal, a Várpalota-i VOLÁN vállalat igazgatójával-

Hasonlóan az ország gazdaságának más területeihez, a tömegközlekedésben is bebizonyosodott; a monopollhelyzet, a helytelen struktúra a csődbe sodor. A piac megjelenésével a VOLÁN-vállalatoknak is szembe kellett nézni ezzel a problémával. Az illetékes minisztérium az összeomlás elkerülése érdekében gyorsan, kísérlet képpen 1991. január 1-től Veszprém megyében önállósította a VOLÁN - vállalatokat. Mi ebben a kísérlet? A kérdésre Bebesi Istvántól, a Várpalota-i VOLÁN vállalat igazgatójától kértünk választ.

- A Volán a hatvanas évektől a gazdaságpolitikában érvényesítette a szociálpolitikát is. A monopollhelyzetben lévő áru fuvarozás profitjából támogatta a személyszállítást. Például: kedvezményes nyugdíjas bérlet, diák-különjáratok, s hasonlók. Az utóbbi időben, a konkurencia megjelenésével, mivel mindenki végezheti a tevékenységet, alacsonyabbak lettek az árak, a profit is minimálisra csökkent. Az ország gazdasági helyzetének romlásával együtt csökkent a szociálpolitikai támogatás is. Ez már nem száz, csak nyolcvanhét százalékos kiegészítést jelent. Ezért mindenki keresi a megoldást. Másfél éve megyei szinten kezdtük el az átalakítást. Ez azt jelenti, hogy önállóak lehettünk a pozitív, negatív eredménnyel, gazdasági háttérrel együtt. Mi volt eddig? A tömegközlekedés politikai ügy is, közvetlenül a Minisztérium hatáskörébe tartozunk, államigazgatási vállalat vagyunk állami költségvetéssel, kötelezettséggel. Erre mondtam, hogy vice! Önállóság előírt kötelezettséggel, elvégzendő feladatokkal, független a vállalati érdektől.

- Mint vezető, hogy éli át a "kísérleti" időszakot?

- A vezetői kinevezésem csak egy évre szól, ezután a Minisztérium dönt. Kérdem, hogyan lehet így tervezni, tenni valamit is? Gazdasági döntésekhez, tervekhez, létszám, tevékenységi kör, beruházás s hasonlók, hosszabb időre lenne szükség. Rövid távon csak a túlélést, a pillanatnyi fennmaradást lehet elérni. Csakis hivatástudatból lehet ezt így elvégezni, amikor tudom, hogy december 31-én lehúzzhatják a rolót.

- Milyen strukturális változáson ment át a vállalat az önállósítás következtében?

- Megyei szinten a leghatékonyabb vállalat vagyunk. Az inproduktív létszámot leépítettük. Egy autóbusszvezetőre jutó alkalmazotti létszám Budapesten 1,5 fő, fejlettebb országokban 0,3 fő, nálunk 0,27 fő. Mi már a nyolcvanas években áttértünk a számítógépes rendszerre. Tevékenységünkben nincs probléma. Országosan is előtte járunk a szakmának. Például, elsőként alkalmaztunk szerződéses üzemeltetési formát. Lizing- konstrukcióval is mi kezdtünk. Ma már az áru fuvarozást átengedtük másoknak. Vállalkozókkal kooperálunk, partneri viszonyt alakítottunk ki, nyolc-tíz alvállalkozót alkalmazunk. Közvetlen munkát biztosítunk nyolc százalék jutalékért. Ebben bent van az üzlet-szerzés, adminisztráció, pénzforgalom bonyolítása is.

- Mennyire javult a mérleg az átalakulás óta?

- Magyarországon olyannyira veszteséges a tömegközlekedés, hogy a befolyt haszon még az egyszeri újratermelést sem biztosítja. Nincs annyi nyereség, hogy a selejt járművek pótlását elvégezzük. A tömegközlekedés az ország tizenhét megyéjében ráfizetéses, 20- 200 millió veszteséggel. Csődeljárást a kormány nem engedélyez. A jelenlegi szabályzók nem is teszik lehetővé, sajnos, piacgazdasághoz nem alkalmazható. Budapest-központúsággal egy vállalatot akarnak létrehozni, úgy, hogy a nyereséges területeket beolvasztanak, a veszteségeket az önkormányzatok nyakába varrnák. Más formában, más tevékenységből kell kigazdálkodnunk a támogatást.

- Milyen területeken lehetséges ez? Más vállalkozás?

- Már említettem a szerződéses áru fuvarozást, lizingelést. Más vállalkozási formában javítási-szolgáltatási rendszert dolgozunk ki. Vállalkozók részére is végzünk karbantartási, javítási munkákat. Szerződéses mentésre országos kötelezettséget vállalhatunk, alkatrészbeszerzési kapcsolatot alakítottunk ki.

- A tömegközlekedési díjak emelése nagy felháborodást váltott ki. Mi indokolta az emelést?

- A díjak a fizetésekhez képest magasak, a felülről befolyásolt költségekhez viszonyítva azonban alacsonyak. A helyközi járataink nyereségesek. Tömegközlekedés pedig csak a sűrűn lakott területeken kifizetődő. Várpalota nem ilyen, hanem laza tagolású. A díjtétellel nem csak közvetlen az autóbusszok üzemeltetését kell fedezni. Telephely, karbantartás, energia, kötelezően előírt, ám ráfizetéses járatok, sorolhatnám. Az üzemanyag százhusz százalékkal, az alkatrészek átlagosan nyolcszáz százalékkal drágultak, és ezen felül az energia áremelés is súlyosan érintett bennünket. Az átlagos százhusz százalékos költségnövekedést a támogatás drasztikus csökkenése mellett nem lehet húsz százalékos díjemeléssel kompenzálni. Az Önkormányzat támogatást nem tud adni, célunk így is csak az lehet, hogy nullszaldósak legyünk. Érzem a lakosság felháborodását, de hangsúlyozom, a jövedelmek alacsonyak, engem pedig kötelez a vállalat s az itt dolgozók érdeke, ugyanakkor szorít a piac is.

-Farkas-

Felölös szerkesztő

Farkas László

Kiadja a szerkesztő

Szerkesztőség és kiadóhivatal

8100. Várpalota Berhidai u. 41

Tel.: 72-495

Készült: **KING PRINT** nyomda

Készült: 6000 példányban

B/TSZI./02/Ve/91

A Várpalotai Ipartestület vállalja az alábbi tanfolyamok lebonyolítását megfelelő számú jelentkező esetén:

- lábápoló
- virágkötő
- kutyakozmetika
- macskakozmetika
- manikűr
- talpmasszázs
- szemfelszedés
- áru fuvarozók szaktanfolyama

Nem lehet szó nélkül hagyni, hogy a SERVUS press 1991. május 24-én jótékonyági műsoros estet rendezett a Nagy Gyula galériában.

A SERVUS alapítvány a bevételt a Várpalota-i beteg gyermekek javára adományozza.

A műsor nagyon kedves színvonalas volt.

A kezdeményezés nagyrabecsülendő, reméljük sok követőre talál.

Tihanyi Sándorné
8100 Várpalota
Bokányi u. 5/A

Tisztacsere!

Közismert a csalafinta szabólegények története, akik úgy varrtak ruhát a - mai szóhasználattal élve - sznobságában megguggant királynak, hogy nem is varrtak, csak éppen elhittették vele, hogy milyen szép az új ruhája. A hajbókoló-hajjongó udvarnép vezényszóra ámult-bámult és csodált, mily' becses és gyönyörűsége a felséges úr ruhája. Az udvarnép ismerte a szabályt. A közismert mese még közismertebbégeszerint valaki azért felkiáltott, jé a király meztelen. Ez a valaki nem ismerte a szabályt.

Mondják, Várpalota Városi Önkormányzati Képviselőtestületének néhány tagja egy kicsit megorrolt a Gazdasági Aktualitások előző számában /I.évf.4.szám, 1991.május./ olvasható "Saját tulajdonunkat kaptuk cserébe!" című írás okán. A cikk a képviselőtestület egyik döntését bírálja, érveket állít érvekkel szembe s kifejt egy másfajta véleményt.

Úgy tűnik, az írás szerzője nem ismerte a szabályt. Ugyanúgy, mint az a bizonyos valaki, aki felkiáltott, hogy jé, a király meztelen. Mindez alapján úgy tűnik, hogy még mindig van ilyen szabály, vagyis nem illik felkiáltani, még akkor is, ha tudjuk, vagyis látjuk, hogy a király meztelen.

Rendszerváltásról beszélünk, s közben napról-napra lejárátunk, eredeti tartalomtól megfosztunk, kirabolunk olyan szavakat, mint demokrácia, szabadság. A megváltoztatott rendszerről mindez hamar kideríthető, s nem is kezdenénk hosszú okfejtésbe, példák sorolásába, elég csak a fent említett esettel foglalkozni. A megváltoztatott rendszer nem nagyon szereti, rosszabb esetben nem nagyon tűri az ellenvéleményt, a kritikát. Márpedig ha ez így van, akkor a rendszer lényegét tekintve nem is változott meg! Ha ez így van, ha a hatalmat bíró erőket most is sérti a kritika, akkor jobb, ha a rendszerváltás szó helyett inkább az elítésere kifejezést használjuk. Öszintébb. S igazságosabb is.

Egy civil társadalomnak, egy jól működő polgári demokráciának szüksége, igénye van a kritikára, a bírálatokra, az ellenvéleményre. A tükkörre. Egy parlamenti demokráciának szüksége van ellenzékre. A tükkörre. Ráadásul régi igazság, mely szerint kormánypártinak lenni speciális helyzet, ellenzékinek lenni természetes állapot.

Az imént leírt gondolatokat már nagyon sokszor leírták. Nyilvánvalóan azért, hogy lássuk be végre a bennük levő igazságot. Nyilvánvalóan azért, mert rendszerváltás helyett egyelőre elítésérét emlegetni nem nagy öröm, nem is cél, remélhetőleg csak egy köztes és gyorsan múló állapot. Nyilvánvalóan azért, hogy felhívják a figyelmet, aki csak a dicsérő szót tűri, az ne adj Isten idővel véletlenül valami más, már-már tiltó szabályt is kitalál. Nem is merünk arra a szabályra gondolni, hogy dicsérni kell a király ruháját, amikor tudjuk, látjuk, hogy meztelen....

Nyilvánvalóan ehhez a helyzethez kellegesen sznobságában megguggant király, egy hajbókoló-hajjongó udvarnép, s két csalafinta szabólegény.

S még valami! A biztonság kedvéért, no és főleg azért, hogy ki ne derüljön az igazság, jó, ha a szabólegények előre alaposan lefizesetik a hoppmestert. Képzeld el, micsoda botrány keveredik, ha a hoppmester végigsasszék a tróntermen, s közli az ő királyi gazdájával, aki egyébként meztelenül üldögél, hogy felség, tisztacsere!

-nemecek-

"A szomorú valóság kényszerítő ereje az egyik oldalon, a hatalom a másikon."

Magántaxis - kesergő

-egy csekk a havi 2.000.-Ft + ÁFA

közterület használati díjról-

"Lenni vagy nem lenni" - még mindig, s most is ez a nagy kérdés. Csinálni tovább, vagy abbahagyni? Minden vállalkozóban, iparosban, kereskedőben felmerül valami hasonló gondolat mostanában. A probléma méginkább érinti azokat, akik kénytelenek beleszólási jog nélkül alávetni magukat a hatalomnak. Jelen esetben Várpalota Város Önkormányzati Képviselőtestületének. Így van ez a taxisoknál is. Most kapták meg a csekket a havi 2.000.-Ft + ÁFA közterület-használati díjról.

A díj körülbelül ötvétszerezes emelést jelent az előző évihez képest, ami az 1990. esztendőre összesen 500.-Ft + ÁFA volt. A most kirótt évi 30.000.-Ft az átlagos adóalap fele-harmada. Ehhez kapcsolódik a kötelező biztosítás, CASCO, benzin, infláció - hosszú lenne a sor, ha mindent elmondanánk. Abba kellene hagyni - mondaná a logika, de mostanság nehéz új munkahelyet találni s a kisiparos a munkanélküli segítségére sem jogosult. Ez az oka, hogy második alkalommal is a díj mérséklése ügyében fordultak az érintettek az Önkormányzathoz.

A testület nem enged. A szomorú valóság kényszerítő ereje az egyik oldalon, a hatalom a másikon. Kinek van igaza? Található-e egyáltalán megoldás. Található! A taxisok javaslata a következő: Csak a jelenleg ipar-engedéllyel rendelkező taxis kapjon az egyetlen, működő Szabadság téri drosztra közterület-használati engedélyt. Az Önkormányzati Képviselőtestület állapítson meg egy szakmailag, területileg alátámasztott létszámot, amit egy későbbi fluktuáció kényszere alatt lehetne elérni, úgy, hogy új magántaxisok nem kaphatnának droszt-engedélyt. A most kialakított díj folyamatosan emelkedne a közösen megállapított szintre, annak arányában, ahogyan csökkenne a létszám. Ez a mostani állapotot figyelembe véve 18 fő. A végleges drosztdíj hasonló lenne, mint az országos átlag.

Bízunk benne s reméljük, hogy az Önkormányzati Képviselőtestület a realitás talaján állva, az érintettekkel megtárgyalva, alaposan előkészítve hozza meg döntéseit - nem pedig az íróasztal és az ezzel járó jogok bástyái mögött bújva.

-ga-

Üzleti kapcsolat keresés!

Tevékenységiink bővítéséhez várjuk beruházók, megrendelők, üzletkötők jelentkezését a következő körökben:

Gépek, berendezések szerelése, javítása.

Technológiai-épületgépészeti szerelések, gyártás.

Víz, gáz, fűtés, kommunális berendezések szerelése.

Fém-tömegcikk gyártása.

Jutalékos üzletszerzés.

INTERFÉM

8182 Peremartongyártelep
T.: 80/55144 57 mell.

Keszler Józsefné
női-férfi szabó
vállal butikok
részére
ruhakészítést.

Várpalota, Keszi B. u. 8.

Érdeklődni lehet:

71-059 8-16-ig

KOCZKA AKKU!

Mindenfajta akkumulátorokkal

targoncatelepekkel áll a

tisztelt megrendelői rendelkezésére.

Minőség: német SCHEENNEN SCHEIEN akkumulátor

Szolgáltatóház Várpalota Tel.: 71-151

Új Új Új

Mini-Market Kossuth u.

Élelmiszer, Üdítők

Háztartási vegyiárúk

Sör-Bor

Szolid árákkal várjuk minden kedves vásárlóinkat.

H-Sz 6,30 - 17,30

Szombat 6,30 - 10,30